

اللهم صل على محمد وآل محمد

مسلمانان فراموش شد

گزارشی از وضعیت مسلمانان میانمار

به تازگی در آسایه سکوت رسانه‌ها ارتقش میانمار بار دیگر دور تازه‌ای از جنایت‌های خود را علیه مسلمانان به راه انداخته است. دیده‌بان حقوق بشر سازمان ملل در این باره اعلام کرد، براساس تصاویر مأهوازه‌ای، بیش از ۱۲۵۰ خانه از زوستاهای «روهینگیا» در شمال غرب میانمار با خاک یکسان شده است. روهینگیا در استان مسلمان‌نشین راخین واقع شده است. براساس این گزارش، سر بازان میانماری اقدام به تخریب منازل مسلمانان می‌کنند. به گزارش سازمان ملل، مسلمانان میانماری، در مقایسه با اقلیت‌های دیگر جوامع در کل جهان، بیشترین تحقیر، آزار و اذیت را متحمل می‌شوند. مسلمانان این کشور شناسنامه ندارند و حق ندارند که مالک چیزی باشند. دولت میانمار آنها را خارجی می‌خواند و زمینه هرگونه تعدی و ظلم را نسبت به آنها فراهم می‌کند. این حملات در حالی صورت می‌گیرد که رسانه‌های بین‌المللی کم و بیش در مقابل این جنایت سکوت کرده‌اند.

دولت میانمار نیز اجازه ورود ناظران بین‌المللی به منطقه مسلمان‌نشین را نمی‌دهد. طبق گزارش رسانه‌های دولتی میانمار، طی شش هفته گذشته، دست کم ۷۰ نفر در شمال غرب میانمار کشته و بیش از ۴۰۰ نفر نیز بازداشت شده‌اند؛ اما فعالان حقوق بشر، این آمارها را بسیار بیشتر ذکر می‌کنند. در ناآرامی‌های مرزی، قربانیان اصلی، مسلمانان هستند، اما آمار دقیقی درباره تلفات آنها وجود ندارد. دولت پکن نیز پس از بروز ناآرامی در مرز این کشور و میانمار، به ارتتش چین آماده‌باش کامل داد. بر اثر درگیری‌های چند روز اخیر ارتتش میانمار با شورشیان این کشور در نزدیکی مرز چین، بیش از ۳۰۰۰ نفر از ساکنان این منطقه مجبور به فرار و کوچ به خاک چین شدند.

در همین حال یک گروه مسلح به نام ارتش «کوکانگ» در حال درگیری با نیروهای دولتی در منطقه مرزی در میانمار هستند و آنجا را یک منطقه خودمختار در نزدیکی مرز با چین اعلام کرده‌اند و این در حالی است که دولت چین در مقابل این درگیری‌ها سکوت اختیار کرده

است، در صورتی که منابعی وجود دارد که نشان می‌دهد برخی از این اقلیت مسلح درگیر از سوی چین کمک می‌شوند.

تلوزیون مرکزی چین با پخش تصاویری این درگیری‌ها را تأیید کرده و همزمان اعلام شده که شماری از نیروهای پلیس مسلح چین در مناطق مرزی، به ویژه در استان «یون نن» در جنوب غرب چین و نزدیک به مرز میانمار مستقر شده‌اند. وزارت خارجه چین با انتشار بیانیه‌ای از همه طرفهای درگیر خواسته است خویشتنداری کنند و همزمان اعلام شده تلاش‌های دولت میانمار برای برقراری صلح در مناطق مرزی اقلیت‌نشین در سال‌های گذشته هنوز به نتیجه مثبتی نرسیده است.

پیشینه مسلمانان میانمار

میانمار یا برمه سابق یکی از فقیرترین کشورهای آسیای جنوب

شرقی است که در سال ۱۹۴۸ از انگلیس استقلال یافت. در حرکت‌های استقلال خواهی، مسلمانان میانمار با تمام توان در برابر استعمار انگلیس مقاومت کردند. همین مقاومت سبب شد انگلیس سیاست تفرقه‌اندازی را برای از بین بردن قدرت مسلمانان به کار گیرد و در این راستا بودایی‌ها را علیه مسلمانان تحریک کرد. در سال ۱۹۴۲ میلادی بودایی‌ها با سلاح‌های انگلیسی کشتار وحشیانه‌ای به راه انداختند که بر اثر آن نزدیک به ۱۰۰ هزار مسلمان در ایالت «اراکان» جان خود را از دست دادند. در طی دهه‌های گذشته هر از گاهی مسلمانان با خشونت و جنایت از سوی دولت و بوداییان برمده مواجه می‌شوند که در اثر آن یا جان خود را به صورت دسته‌جمعی از دست می‌دهند، یا مجبور به ترک وطن می‌شوند. مسلمانان اخراج شده از میانمار به

بنگلادش در سال ۱۹۷۸ میلادی ۳۰ هزار نفر، در سال ۱۹۸۸، ۱۵۰، هزار نفر و در سال ۱۹۹۱، ۵۰۰ هزار نفر تخمین زده می‌شوند. در سال ۱۹۹۲ نیز بار دیگر صدها هزار مسلمان از میانمار اخراج شدند. تا سال ۱۹۷۰ جامعه روہینگیا اقلیتی قانونی در کشور برمه تلقی می‌شدند. در سال ۱۹۸۲ پس از اصلاحات انجام گرفته در قانون اساسی، حکومت برآمده از نظامیان، مسلمانان روہینگیا را شهروند برمه ندانست. پس از آن بود که دولت نظامی به تدریج شروع به بدرفتاری با جامعه مسلمانان کرد و آزادی‌های فردی و مذهبی و حقوق انسانی آنها را منکر شد. در اثر این فشارهای ضد انسانی هزاران نفر از مسلمانان روہینگیا به کشورهای

همایه گریختند. فشار دولت برمه بر مسلمانان این کشور پس از حادثه ۱۱ سپتامبر نیز چندین برابر شد که نشان‌دهنده تأثیر پذیری حکومت این کشور از غرب در قبال مسلمانان است.

حامیان جنایت‌های میانمار

جنایت‌های اخیر در میانمار که از ژوئن ۲۰۱۲ آغاز شده بدترین و شدیدترین نوع برخورد بودایی‌ها با مسلمانان بوده است. تعصب کور مذهبی راهبان بودایی علیه اسلام در تضاد آشکار با تبلیغات جهانی این آیین مبنی بر صلح دوستی این مکتب بوده است. به نظر می‌رسد آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها و دیگر بازیگران عمده صحنه‌های جهانی که چشم طمع به منابع طبیعی میانمار دوخته‌اند؛ نمی‌خواهند دولت فعلی این کشور را از خود ناخشنود کنند. بر همین اساس حکومت میانمار فرصت مناسبی برای پاکسازی

قومی مسلمانان روھینگیا به دست آورده است؛ زیرا اطمینان دارد که از سوی سازمان‌های بین‌المللی حقوق بشری، اروپا و آمریکا تهدیدی متوجه آنها نخواهد شد. برخورد غیرمسئولانه و بی‌اثر سازمان ملل و تمامی نهادهای وابسته به آن با موضوع کشتار مسلمانان برممی‌یاد‌آور سکوت و بی‌تفاوتی این سازمان در قتل عام مسلمانان بوسنی و هرزگوین است. با نگاهی به تاریخ معاصر آشکارا می‌بینیم که هرگاه مسلمان کشی راه افتاده است نقش سازمان ملل در جلوگیری از جنایات از چند اظهار نظر عقیم و گاهی چند خط قطعنامه بی‌اثر تجاوز نکرده است. سازمان ملل در اوضاع کنونی به بنگاهی اجاره‌ای تبدیل شده که بنایه دلارهای دریافتی، موضع گیری می‌کند. انفعال و حتی حمایت سازمان ملل از جنایات در یمن اوج ناکارآمدی این سازمان است. در برابر جنایات بوداییان علیه

مسلمانان که چندین دهه است ادامه دارد این سازمان تاکنون موضع مشبّتی نگرفته است. رسانه‌ها نیز سعی می‌کنند با سکوت خود عملأ از این جنایات حمایت کنند. نکته قابل توجه درباره رسانه‌های داخل کشورمان این است که آن طور که باید به این جنایات نپرداخته‌اند و دستگاه دیپلماسی ایران نیز نتوانسته در سال‌های گذشته با رایزنی با دولت میانمار کمکی به حل این مسئله کند. مسلمانان میانمار در سایه بحران سوریه و عراق قرار گرفته‌اند و افراطی‌های میانمار از این فرصت برای پاکسازی آنها استفاده کرده و روز به روز فشار زیادی به آنها وارد می‌کنند. در واقع، مسلمانان میانمار در سه گانه تجاوز، قتل و فرار گرفتار شده‌اند و به طور کلی از این سه گزینه باید یکی را برای سرنوشت خود برگزینند که عموماً فرار را انتخاب می‌کنند و در کشورهای مختلف آواره شده‌اند.

میانمار ۵۳ میلیون و ۵۵۱ هزار نفر جمعیت دارد که بیش از دو میلیون نفر از این جمعیت مسلمان هستند. البته این آمار دولت میانمار است و شمار مسلمانان حتی تا شش

میلیون نیز اعلام شده است. بنابر اظهارات مسلمانان، در حدود ۲۰ هزار مسلمان شیعه در میانمار زندگی می‌کنند و همه آنها تحت آزار حکومت نظامی میانمار قرار دارند. طنز ماجرا آنجاست که بوداییان افراطی به بهانه افزایش جمعیت مسلمانان و تلاش آنها برای اسلامی کردن میانمار، کمپین‌های خشونت‌آمیز و خوبیار خود را از سال ۲۰۱۲ علیه مسلمانان آغاز کرده و کشتار وحشیانه‌ای را در چند سال گذشته انجام داده‌اند. این در حالی است که مسلمانان میانمار صلح طلب بوده و هیچ اندیشه افراطی ندارند. دولت میانمار از سال ۱۹۶۲ هیچ‌گاه این اقلیت را به رسمیت نشناخته و آنها را مهاجران غیرقانونی نامیده است؛ اما سازمان ملل درباره مسلمانان میانمار معتقد است در حق این اقلیت ظلم بسیاری شده و حقوق بشر درباره آنها رعایت نمی‌شود.

بوداییان نژادپرست که تحت

تأثیر آموزه‌های «دالایی‌لاما» قرار دارند، معتقدند که کسی که مسلمان شده باشد دیگر نژاد او میانماری نیست و باید کشته شده یا از این کشور اخراج شود. رهبر مسلمانان میانمار دکتر محمد یونس سکوت کشورهای مسلمان در کنار کشورهای غربی و مجتمع حقوق بشری را علت ادامه یافتن کشتار مسلمانان این کشور می‌داند. به گفته وی بودیست‌های افراطی مسلمانان را در میان خود نمی‌خواهند و به همین دلیل جوانان و به ویژه تحصیل کرده‌های مسلمان را دستگیر کرده و به نقطه نامعلومی می‌برند و به زنان مسلمان تجاوز می‌کنند. در حملات سال ۲۰۱۲ یک نسل کشی واقعی علیه مسلمانان میانمار به راه افتاد. گزارش‌های غیررسمی ناظران محلی از کشته شدن ۵۰ هزار مسلمان و تجاوز به بیش از پنج

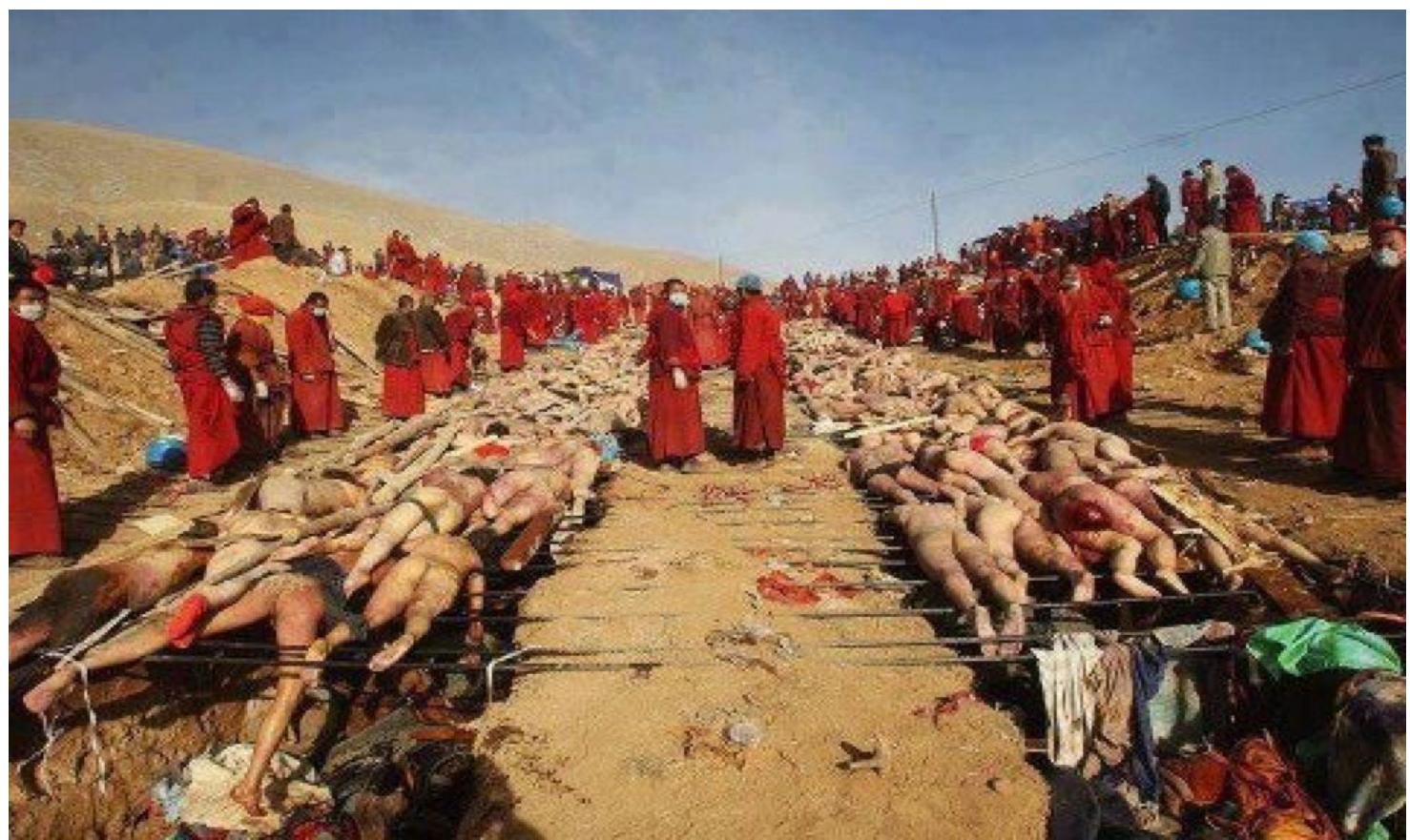
هزار زن مسلمان میانماری در این سال حکایت دارد. نیروهای امنیتی میانمار اقلیت مسلمان این کشور را در ایالت راخین سرکوب و جوانان مسلمان را در مکان‌های عمومی اعدام می‌کنند. ارتش میانمار ابتدای ماه جاری میلادی بار دیگر سرکوب نظامی اقلیت مسلمان را در راخین در دستور کار قرار داد. سیاست خصم‌انه مقامات میانمار علیه مسلمانان سبب شده بیش از ۱۰۰ هزار روہینگیایی در ایالت راخین در غرب میانمار آواره و بی خانمان شوند.

شدت کشتار و سرکوب مسلمانان در میانمار همچنان حاصل کوتاهی‌ها و بی توجهی‌های مجتمع بین‌المللی، به ویژه سازمان ملل متحد است. این بی توجهی و سکوت سبب شده که

دولت میانمار با دادن سلاح به بوداییان آنها را به کشتار مسلمانان تشویق کنند. بنابراین این نوع جنایات دولت میانمار علیه مسلمانان این کشور «تسیل کشی» محسوب می‌شود و شدیدترین نوع از جنایات علیه بشریت است؛ زیرا دولت میانمار به صورت نظاممند به اقداماتی نظیر محرومیت از حق شهرنشدنی، کار اجباری و خشونتهای جنسی و کشتار مردم مسلمان، به قصد نابودی یک قوم و مذهب خاص متولّ شده است. از آنجا که امروزه در نظام حقوق بین‌المللی کیفری «تسیل کشی» جرمی مستقل به شمار می‌آید، (که در ماده ۶ اساسنامه دیوان بین‌المللی کیفری تعریف و شاخصه‌های آن ذکر شده است) انتظار می‌رفت تا به حال از سوی مجتمع بین‌المللی محاکمه‌ای کیفری علیه مقامات دولت میانمار تشکیل شود؛ اما متأسفانه تا به حال هیچ دادگاه کیفری برای رسیدگی به جنایات دولت میانمار تشکیل نشده است.

نسل کشی مسلمانان میانمار طی چند سال گذشته را شاید بتوان خونین ترین نسل کشی تاریخ علیه مسلمانان دانست. نسل کشی های صورت گرفته در حلبچه، سربر نیتسا، اردوگاه صبرا و شتیلا، پارا چنار و هم اکنون میانمار، پنج نسل کشی در دا اور علیه مسلمانان طی سی سال اخیر هستند. در این میان با توجه به آمار موجود، مسلمانان میانماری با کشته شدن ۵۰ هزار نفر از هم کیشان خود، شاهد تلخ ترین و خونین ترین نسل کشی مسلمانان در قرن اخیر بوده‌اند. مسلمانان میانمار اکنون هیچ امیدی برای رهایی از این وضعیت ندارند؛ چرا که تمام جهان آنها را در برابر جنایت‌های بوداییان افراطی تنها گذاشته‌اند. در این میان رسانه‌ها که باید وظیفه اصلی اطلاع‌رسانی اخبار جهان را داشته باشند، گویا جنایت

در میانمار را خبر محسوب نمی‌کنند و این موضوع آنچنان تکراری شده که جذابیت خبری ندارد. کشورهای غربی نیز که تنها ادعای حقوق بشر را دارند در برابر این فسل کشی سکوت پیشه کردند. مدعیان دموکراسی و حقوق بشر که برای کشته شدن چند شهروند غربی ائتلاف تشکیل می‌دهند و کشورهای دیگر را اشغال می‌کنند در برابر مسلمانان میانمار جهره خود را نشان دادند. محور ارتقای عربی به سردمداری عربستان نیز که خود را خادم حرمین شریفین می‌داند گویا اصلاً از وجود مسلمانان میانمار بی‌اطلاع است و تنها سرگرم تجهیز تروریست‌ها برای حمله به یمن، سوریه و عراق است. در این میان دستگاه دیپلماسی ایران باید برای نجات این عده از مسلمانان تلاش کند؛ چرا که یکی از اهداف و مأموریت‌های انقلاب اسلامی کمک به مظلومان جهان بوده است. اعدام در ملأعام، سوزاندن در خیابان، تجاوز، فرار و تحریر و تنبیه سرفوشت این روزهای مسلمانان میانمار است. مسلمانان فراموش شده تاریخ؛ مردمانی که تنها جرم‌شان مسلمان بودن و صلح طلب بودن آنها است

برمه (میانمار)

Faradeed.ir

ABNA.co

AhlulBayt News Agency

په طلی پکوید قاع وقمع مظلومین میانمار تکانمان ندا
چه روست دنگ کنید لاز کندن خالصال پای پیزدن یهودی
هر کسی رویشی می شود په طلی پکوید!
* کشته شدن ۵۲ هزار نفر
* به آتش کشیده شدن ۲۶ مسجد

- * کشته شدن ۵۲ هزار نفر
 - * به آتش کشیده شدن ۲۶ مسجد
 - * بی خانمان شدن ۲۰۰,۰۰۰ نفر
 - * زندانی شدن ۵۰۰۰ نفر که در میان آنان کودکان نیز وجود دارند
 - * کشته شدن بیش از ۱۰۰ زن و دختر بواسطه تجاوز
 - اینها را برخی فعالین مالزیایی می‌گویند. مسلمانان میانمار در بایکوت خبری اند و از وضعیت شان هیچ آمار رسمی ای گزارش نشده است. مسلمانان کشور میانمار (برمه سابق) در جنوب شرقی آسیا از سال ۱۹۸۲ حتی به عنوان شهر وند کشور خود به شمار نمی‌روند و از کمترین حقوق شهر وندی نیز محرومند؛ مسلمانان میانمار که عمدتاً در منطقه آرakan (راخین) زندگی می‌کنند و جمعیتی نزدیک هشتصد هزار نفر در این استان دارند، به نام مسلمانان روہینگیا معروفند. و اما امروز، در میان سکوت جامعه جهانی، گروه‌های تندرو بودایی (مانند گروه ماگ) و دولت میانمار در حال پاکسازی قومی مسلمانان، به وحشیانقرین شکل ممکن هستند. رئیس جمور میانمار «بنی سین» رسمًا اعلام کرد است که جمعیت هشتصد هزار روہینگیا را قومیتی خارجی می‌داند که باید یا در اردوگاه‌های آوارگان متصرف شوند یا اخراج شوند. دولت میانمار به گروه‌های امدادی و رسانه‌های بین‌المللی، اجازه دسترسی به منطقه آرakan را نمی‌دهد.

Stop Killing Myanmar Muslims

ی مسلمان دارند خود همین مستله وجود دارد؛

کشته می‌شوند، دارند فدا می‌شوند، بر اثر تعصب، بر اثر جهالت - اگر نگوییم دسته‌ای سیاسی در خود همین مستله وجود دارد؛ فرق نکنیم همان طور که ادعا می‌شود، بر اثر تعصبهای دینی و مذهبی است - مدعاًین روزگار حقوقی پسر لب تر می‌گذند. همان‌ها که برای حیوانات دل می‌سوزانند همان‌ها که اگر در جوامعی که مستقل از آنها هستند، و باسته به اینها نیستند، کوچکترین بیانه‌ای پیدا کنند، صد برابر آن را بزرگ می‌گذند، اینجا در مقابل کشتن یک عده انسان بی‌گناه، بی‌دفای، زن، مرد، کوکد، سکوت می‌گذند! این حقوقی پسر اینهاست!»
منبع: سایت‌های قاتل‌آزاد، قاتل‌آزاد، قاتل‌آزاد، خواهی‌آستانه

آگای! فابیوس

صدای من را می‌شنوید؟!

من از **ایران** حرف می‌زنم، کشوری که به آن **خون‌های آسوده** به **ایلز** صادر کردید.

اینجا بسیاری از مردم **سوگوار** شدند.

ما هرگز فراموش نخواهیم کرد و شما را **نخواهیم بخشید**.

تاریخ هم شما را نخواهد بخشید.

برای دانلودها رایگان، روی عکس زیر کلیک / لمس کنید:

